

Zaželajme šťastný Nový rok
ľuďom na celom svete,
a tiež všetkým zvieratám,
všetkému hmyzu,
všetkým vtákom. Teda aj
tvorom okrem ľudí, áno?
A tiež ľuďom, dobre?
Ne-ľuďom aj ľuďom.
Všetkým želáme veľmi,
veľmi šťastný, požehnaný
Nový rok. (Áno.)
Dobre.
Želáme aj divákovi
Supreme Master Television
veľmi požehnaný,
úspešný, šťastný,
plný prosperity, pokojný,
harmonický, skvelý, najlepší
Nový rok, aký kedy bol!
Áno? (Áno!)
Dobre, povieme si nejaké
vtipy? (Áno.)
Neviem, aké vtipy.
Proste nejaké prečítam, áno?
Židovské aj nežidovské.
Bola tu kniha so židovskými
vtipmi, už je preč?
Tam dole, Majsterka.
Tam dole.
Ach, tam je, dobre.
Bol jeden človek,
ktorý prišiel do reštaurácie
a objednal si jedlo,
a čašník sa ho potom
pýta, čo chce na pitie.
Hovorí:
„Máme tu všetky možné
druhy džúsov.“
Ten človek sa pozrie
na čašníka a povie:
„Americkí židia?“
Na to čašník odpovie:
„Nie, nemáme
americký džús, ale máme
všetky ostatné druhy džúsov.
Jablkový,
brusnicový,
pomarančový, rajčinový.“
Čo ste hovorili? (Nie.)
Niekto niečo hovoril?

Nie. (Čakáme, Majsterka.)
Čakáte. Dobre, dobre.
Aj ja čakám.
Neviem,
o čom je tento vtip.
Dnes ma napadol jeden vtip
ale zabudla som si ho
poznačiť.
A teraz si už nespomínam.
Ste takí pochabí.
Nemusím ani rozprávať
žiadne vtipy. Však?
Zasmejete sa na všetkom!
To je dobré pre oslavy
Nového roku. To je dobré
v Novom roku. Dobre.
Myš sa chopila
povrazu, ktorý mala ťava
uviazaný na predných nohách
a odkračala s ňou –
ťava (velbloud), viete, áno,
zvíra (S hrbom)
s hrbom –
napodobnila poháňáčov tiav
a tak ťava išla s ňou,
vďaka čomu sa myš
cítala veľmi hrdinsky.
Ťava si pomyslela:
„Len sa teš!
Čoskoro ti dám lekciu.“
A tak prišli na breh
veľkej rieky
a myš bola zarazená.
„Na čo čakáš?“
Spýtala sa ťava.
„Vykroč do rieky.
Ty si môj vodca, nestoj tu!“
Myš odpovedala:
„Bojím sa, že sa utopím.“
A tak ťava vošla do vody
a povedala:
„Je iba po...
vyššie kolien!“
Na čo myš odvetila:
„Nie som hlúpa. Tvoje
kolená nie sú moje koliená!“
To nie je zlé. Nie je to zlé.
„Tvoje koleno je stokrát
vyššie nad mojou hlavou!“
To vedia všetci.

„No, možno by si nemala
viest' ťavu,“
povedala ťava.
„Zostaň so seberovnými.
Myš skutočne nemala
ťave čo povedať.“
A tak sa tá myš stala
veľmi pokornou a poprosila:
„Pomohla by si mi prosím
dostať sa cez riekku,
prosím? Prosím!“
Viete: „Prosím!“
A tak ťava povedala:
„Dobre, vylez na môj hrb.
Som schopná preniesť
stovky takých ako ty,
žiaden problém.“
Ide o toto:
mali tu pre nás niečo,
viete,
morálnu lekciu.
A síce, že ak
nie ste prorokom
ale kráčate pokorne
cestou prorokov,
môžete dôjsť tam,
kde sú oni –
to znamená, že myš,
že tá myš
kráča popri ťave.
„Nesnažte sa
kormidlovať čln.
Neotvárajte obchod sami.“
Hovoria o vás dvoch –
anglický
vegetariánsky prives tam.
„Počúvajte! Počúvajte.
Buďte ticho. Nie ste
hlásnou trúbou Boha.“
Môže to byť iná časť, áno?
Časť ruky? Áno?
„Snažte sa byť uchom
a ak už hovoríte,
tak len žiadajte o vysvetlenia.
Zdrojom vašej
arrogancie a vášho hnevu
je vaša žiadostivosť
a jej zakorenenosť
spočíva vo vašom zvyku.
Ak si niekto vytvorí

zvyk z jedenia hlíny,
rozzúri sa, keď sa budete
snažiť brániť mu v tom.“
Je tu niekto,
kto jedáva hlinu?
Počuli ste niekedy o niekom,
kto jedáva hlinu?
(Áno.) Áno?
Myslím si, že deti, nie?
Deti jedia hlinu?
Viete, jedia veci zo, viete...
(Dobre.) zo zeme
a podobne.
Áno, je to smiešne,
a nikdy nezomrú
ani nič podobné.
Boh žehná nevinným.
„Ak si niekto vytvorí
zvyk z jedenia hlíny,
rozzúri sa, keď sa budete
snažiť brániť mu v tom,
teda byť vodcom tiež môže
byť jedovatým zvykom,
v tom. že keď sa niekto
pýta na vašu právomoc,
myslíte si,
že vám ju chce vziať.
Možno odpoviete zdvorilo,
ale vo vnútri sa nahneváte.
Neustále kontrolujte
svoj vnútorný stav
s Pánom svojho srdca.
Med' nevie, že je med'ou.“
Med' znamená kov.
„Med' nevie, že je med'ou,
až kým sa nezmení na zlato.“
Ako sa môže med'
zmeniť na zlato?
Povedzte. Je to možné? Nie.
Nevie, že je zlá,
až kým sa nezlepší.
Ako?
Zlato je lepšie
než med', áno?
Ale med' nevie,
že je chudobná,
až kým nezbohatne
a nestane sa zlatom.
Kvôli zmiešaniu.
Je to správne?

Teraz je to komplikovanejšie,
nie? Teraz je to ešte
komplikovanejšie.
Kompli...
To som mala na mysli.
Boli sme na tom lepšie pred
tým, než začal vysvetľovať!
Vždy prídete
s nejakým trikom.
Mätiete ľudí. Áno?
Najskôr poviete,
že sa chystáte schudnúť
a teraz pozrite na seba.
Som chudší.
Chudnete...
Schudli ste?
Áno, (Nie.)
o deväť a pol kila.
Áno, ale predtým
ste boli štíhlejší,
(Bol som veľmi štíhly, áno.)
keď som vás videla minule,
a teraz ste pribrali,
však? (Áno.)
Dobre. Kto sa stará,
je to váš život, drahý.
Robte, čo chcete. Len
nám nič nehovorte.
„Vaša láskavosť nepozná
svoju vznešenosť, až kým
nespozná svoju bezmocnosť“
Och, to nie je vtip,
však? (Nie.)
Teraz sme zistili,
že to nie je vtip!
Je to prednáška.
Niet divu,
že sa vôbec nikto nesmiel!
Je to príbeh od Rumiho.
Čože?
To je dobré,
ak je to od Rumiho.
Teda...
(Malo by byť, nie?)
Ak je to od Rumiho,
malo by to byť dobré, však?
V každom prípade. (Áno.)
Dobre, dobre.
Je tu ešte ďalší príbeh.
„O človeku, ktorý sa chcel

naučiť reč zvierat.“
Áno. Nejaký mladý muž
požiadal Mojžiša:
„Nauč ma reč zvierat.
Ak im budem rozumieť,
posilní to moju vieru.“
Čudné.
Pýtali ste sa niekedy kravy,
ako posilniť vašu vieru?
V poriadku.
„Pripadá mi to tak,
že ľudská reč slúži len
na získanie jedla a slávy.“
„Zvieratá majú možno
odlišné starosti,
napríklad čo znamená
okamih smrti.“
Mojžiš odvetil:
„Tá schopnosť, ktorú chceš,
je nebezpečná.“
Ako to? Och, áno.
„Dôjdi k prebudeniu
nejakým iným spôsobom.
Snaž sa naučiť o Bohu
priamo,
nie zo slov iných ľudí,
ani z kníh
ani zo zvukov zvierat.“
To samozrejme spôsobilo,
že ten človek
sa chcel naučiť reč zvierat
ešte viac.
Typická ľudská psychológia?
To, na čo poviete „nie“,
to urobia.
Dokonca aj keď sa idete
Majsterky spýtať na jej názor
a Majsterka povie „nie“,
tak vy urobíte „áno“. Však?
Áno, to je typické.
Mnoho ľudí
prichádza za Majstrom,
nazývajú Majstra tak
alebo onak, nazývajú ho
dokonca Maharadží,
nazývajú ju dokonca
Najvyššia Majsterka,
a len sa spýtajú na názor,
no keď ona svoj názor povie,
oni ho neprijmú.

Aký má zmysle pýtať sa?
 Ľudia sa radi
 na niečo pýtajú preto,
 aby im Majsterka
 dala za pravdu,
 a tak sa im to proste páči.
 V skutočnosti sa nechcú
 na nič spýtať.
 V skutočnosti nechcú
 pravdivú odpoveď, nie?
 Áno, viete všetko,
 však? (Nie. Nie.)
 Neviete? (Nie.)
 Možno vaša žena vie.
 (Áno.) Kde je?
 Je tu?
 (Je tam. Áno.)
 Áno, pravdepodobne
 to viete vždy lepšie ako on?
 Vždy.
 Vidíte? Viem všetko!
 (Áno.) Majsterka
 vie všetko!
 Dobre. Takže...
 Ten mladý muž
 povedal Mojžišovi, viete,
 Majstrovi Mojžišovi:
 „Mojžiš,
 nesklam ma v tomto,
 je to moja posledná nádej.“
 Prídete za Majstrom
 a chcete sa učiť od zvierat.
 Nie je to podivné? Dobre.
 Mojžiš sa teda spýtal Boha:
 „Čo mám robiť?“
 Je taký upriamený
 na túto jedinou vec.“ –
 to znamená,
 naučiť sa reč zvierat.
 Dobre, povedal Boh:
 „Nauč ho, čo chce,
 ale táto špeciálna schopnosť
 nie je pre neho vhodná.“
 Dokonca aj Boh povedal
 „Áno, nauč ho to“, aj keď si
 myslí, že to pre neho
 ani trochu nie je dobré.
 Áno, to je ten problém so
 slobodnou vôľou. Vravela
 som vám: robte, čo chcete.

Je to váš život,
 Boh sa nestará.
 Preto vám Majster vždy
 hovorí: „Nie, nie,
 nepočúvajte Boha,
 počúvajte mňa!“
 „Nerobte to,
 čo chcete,
 robte to, čo vám hovorím –
 áno? – a potom ste slobodní.“
 Boh nám dáva slobodnú
 vôľu. Robíme, čo chceme
 a aj to je v poriadku,
 ale potom nám to bude trvať
 veľmi dlho vrátiť sa tam,
 odkiaľ sme prišli
 a spoznať tajomstvo vesmíru.
 Len Majster nás to naučí.
 Takže Majster povedal:
 „Dobre, vyskúšajte to,“
 pretože Boh povedal:
 „No, od počiatku času,
 je ľudstvo veľmi tvrdohlavé.
 Viete, stvoril som iba
 2 ľudí, Adama a Evu.
 A nedokázal som
 naučiť ani ich.
 A to mi hovoríte,
 aby som učil zástupy?
 A ich počet sa neustále
 znásobuje
 a ja som bezradný.“
 Takže Majster povedal:
 „Dobre, vyskúšajte to
 s Tvojím dovolením.“
 Preto Majster prichádza
 a vyučuje nás, áno?
 Pretože Boh sa s tým
 už nechce otravovať.
 Oni majú slobodnú vôľu,
 robia si, čo chcú
 a keď sú pripravení,
 priplazia sa späť domov.
 Ale trvá to
 dlhý a dlhý čas.
 Takže teda,
 vidíte? Boh povedal,
 „nauč ho, čo chce“,
 aj keď to nie je vhodné.
 Vidíte to?

Ten Chlapík sa nestará,
 však? (Nie.) Dobre.
 Pretože On vie –
 nieže by sa nestaral –
 ale On pozná
 toho chlapca (Adama),
 jedno z detí Božích,
 a on pozná
 Svoje deti veľmi dobre,
 presne ako vy poznáte
 svoje deti, však?
 Poviete im „nie“
 a oni urobia „áno“.
 Je veľmi ťažké učiť
 svoje vlastné deti.
 To isté je s Bohom,
 viete? On pozná
 Svoje deti veľmi dobre,
 preto povedal „fajn,
 nauč ho, čo chce“.
 On to už vzdal.
 Takže skutočne iba Majstri
 majú trpezlivosť, áno?
 Boh sa s tým nechce
 obťažovať.
 Odkedy Ho Adam a Eva
 neposlúchli,
 spôsobujeme Mu kríž.
 Nechce sa s nami
 už viac otravovať.
 Robíme si, čo sa nám zachce.
 A Majster cíti ľútosť,
 preto Majster zide dolu a
 Boh povie: „Dobre, skús to.“
 To je k tomu poznámka
 tu v knihe, fajn.
 Chcete, aby som čítala
 aj poznámky, áno? (Áno.)
 Potom sa ho môžeme spýtať?
 Môžeme sa spýtať Bublíny,
 aby nám zvyšok vysvetlil.
 „Niektorí zbožní ľudia by
 mali zostať slabí a chudobní.
 Ak sa stanú úspešnými
 vo svete, začnú zanedbávať
 skutky sebazaprenia
 a stratia svoju duchovnú moc.
 Žiarivé okvetné lístky ruže
 nie sú vhodnou stravou
 pre každého.“ Áno.

Takže Boh napriek tomu hovorí: „Daj mu, o čo žiada, má slobodnú voľbu.“
Typické, však?
„Možnosť voľby je soľou v skutkoch zbožnosti. Keby bola zbožnosť povinná, Boh by nebol velebený.“
Dobre, má pravdu, fajn. Dobrý dôvod.
„Dajte mu do ruky meč a nechajte ho, nech sa stane buď svätým bojovníkom alebo zlodejom. Poctili sme ľudstvo darom slobodnej vôle.“
Áno, hovorila som vám. Poznám Ho skrz naskrz. Poznám tohto Chlapíka.
„Každý je napoly včielka a napoly had. Niektorí jedia byliny ako včela a ich pluvanec je liekom. Iní pijú nápoj vyrobený zo špinavej vody a vytvárajú vo svojich ústach jed.“
Zlobu, jed.
„Všetky ‚bravó‘ a ‚dobrá práca‘ sú preto, že ľudstvo má slobodnú vôľu a neustálu bdelú pozornosť. Neustála bdelosť a mnoho malých uvážených volieb je tým, čo je v tomto svete cenené najviac.
Lahostajní, nestriedmi ľudia sa dostávajú do väzenia a tam sa stanú pozornými. Vo väzení je každý zbožný a asketický, keď ale možnosť voľby pomíne, modlitby sú zbytočné.“
Ach, človeče! Má to ešte ďalšie dve strany!

Alebo štyri či päť!
Čože, šest'! No, myslím, že to bude dlhá prednáška.
Dobre, to nevadí. nejako dôjdeme k záveru.
Budeme pokračovať v čítaní, stále máme ešte celý rok pred sebou, však?
Je ešte len začiatok roka, ešte je množstvo času, sedieť a čakať.
Dobre, neviem, kam smerujú, takže budem pokračovať, pretože je to dlhé, viete? – ani moja prednáška nebýva taká dlhá!
Dobre, nezaspíte pri mne.
Dobre, v poriadku:
„Maj si svoju slobodu“ – ak nejakú máte!
„Maj si svoju slobodu a schopnosť voľby. To je spôsob, akým ťa Boh poctil ako Adamovho syna.“
Áno, On nás nepoctl príliš veľa, však?
Adam zjedol len jedno jablko a On ho potom vykopol z Neba!
A teraz urobil tú istú vec aj nám, viete.
Povedal: robte si, čo chcete. Takže na počiatku vlastne On povedal Adamovi a Eve, čo majú robiť.
Napríklad: „nejedzte jablko“, ale oni aj tak išli a zjedli ho, preto sa Boh našťval.
Takže, On dal každému slobodnú voľbu, pretože pravdepodobne zistil, že ľudská psychológia je taká, že im nemôžete povedať „nie“.
Poviete im „áno“ a oni potom

pravdepodobne urobia „nie“.
Spomínate si na ten príbeh, ktorý som vám rozprávala o jednom človeku?
Jeho žena sa utopila v rieke a on potom prešiel celú cestu nahor až k prameňu rieky, a tam hľadal svoju ženu.
Keď sa niekto utopí, telo bude plávať dolu po prúde, nie nahor.
Ale on povedal:
„To nepoznáte moju ženu, ona robí všetko naopak!“
Poznajú to všetci, hm?
Poznáte to, ano?
Vidíte, smejete sa.
Bol to dobrý vtip.
Je to dobrý vtip.
Hovorila som ho veľa krát, a ľudia sa vždy zasmiejú, viete, hlavne muži!
Spomínam si teraz na vtip pre Supreme Master Television.
Je to len vtip, viete?
Nieko sa ma spýtal, „Majsterka, vždy hovoríte, že redaktor pre Supreme Master Television by mal vyzeráť, viete pekný na pohľad, mal by vyzeráť dobre a usmievať sa, pretože... ide o pozitívny TV kanál viete?
Prečo bol tento úbožiak vybraný, aby bol tiež jedným z redaktorov a nový človek?“
„Dobre, on je pre niečo dobrý, viete? Pre správy o katastrofách alebo...“
Nieko musí robiť túto prácu, nie?
Áno, predstavte si, že je katastrofa alebo nieko zomrel, on sa len celý čas smeje.

„Drahí šťastní diváci,
máme pre vás
dobré správy,“ viete,
„tajfún zabil
100 000 ľudí!“
Potom to nie je dobré, však?
Myslím tým, že každý je
dobrý pre niečo. Nie?
Dobre, teraz tomu rozumiete.
Len som si spomenula na
tento vtip, pretože preletel
dnes mojou myslou a potom
som si ho nezapísala
a zabudla
a teraz sa vrátil.
To je skvelé, to je skvelé,
prišiel od nikiaľ,
objavil sa tu z ničoho, ale...
Ale spomenula som si!
Dobre teda...
Syn Adama, môj Bože.
To preto sa tu plazíme,
pretože on nebol v Raji.
Čo my máme do činenia
s našim Otcem, však?
Čo sme urobili, nie?
To Adam zjedol jablko
a my máme niesť
následky toho hriechu.
To nie je fér, však?
Fajn, preto učím,
že by ste sa mali vrátiť späť
a potom sa na to spýtať
toho Chlapíka.
Nie je to fér, však?
Nemali sme ani
súdne pojednávanie, však?
Nemáme žiadneho právniku,
ktorý by nás obhajoval;
jednoducho nás vykoplí
a tak tu trpíme.
Viete, preto v Indii hovoria:
„Keby Boh a Majster
stáli vedľa seba,
komu by som sa poklonil?“
Poklonil by sa Majstrovi.
Je to len taký druh vtípu
týkajúci sa oddanosti.
Ja by som vám radila
pokloniť sa obom, dobre?

Nepočúvajte Majstra.
Ale nie... Boh mu povedal,
aby sa poklonil Majstrovi.
Takže...
Mojžiš zopakoval ešte raz:
„To čo chceš,
ť'a bude desiť.
Nemyslím si,
že to skutočne chceš.“
Toto povedal Mojžiš tomu
mladému žiakovi, alebo
mladému nasledovníkovi.
No ten chlapec stále trval
na svojom: „Chcem to!
Prosím, nauč ma
reč psov a sliepok.“
Načo to? S nimi je to ľahké,
im rozumiem aj ja.
Nemusela som sa to učiť.
A tie ostatné zvieratá.
Načo sa to chcel naučiť?
On myslí
vnútornú komunikáciu, áno?
Telepatiu.
Ale načo psy a sliepky,
viete?
Všetky zvieratá majú
veľmi zaujímavé
schopnosti komunikácie,
telepatiu.
Načo psy a sliepky?
Možno v tom čase
bol Mojžiš prevažne
na púšti, áno?
Nemali príliš veľa zvierat
okrem psov a sliepok, však?
Takže, to o čom vedel,
sa chcel naučiť.
Dobre, Mojžiš to vzdal
a povedal: „Stalo sa.“
Aby to mladý muž vyskúšal,
za úsvitu sa postavil do dverí
a sledoval slúžku,
ako práši obrus.
Kúsok chleba
z predchádzajúceho večera
spadol na zem
a kohút ho rýchlo vyďobol.
Pes stojaci neďaleko
hovorí: „To nie je fér.

Ty jedávaš obilné zrná,
a ja nemôžem.
Pochutnávaš si na jačmeni
a na všetkom ostatnom,“
viete, obilniny
„ale tá kôrka z chleba,
vieš, ako mám rád
mastné zvyšky,
mal si mi ju prenechať,
veď máš iné veci, ktoré
ja aj tak jesť nemôžem.“
Takže rozumiete, áno?
„To bolo od teba
veľmi sebecké, že si to
uchmatol skôr, než som sa
k tomu mohol dostať.“
Kohút hovorí: „Hej,
nest'ážuj sa, buď ticho.
Boh ti dá
niečo oveľa lepšie
namiesto tohto.
Pánov kôň
zajtra zomrie.
Zajtra budú mať psy hody.“
Pravdepodobne mäso.
(Áno.) Fuj.
Len čo to mladý muž,
ktorý toho koňa vlastnil,
počul,
odviedol ho na trhovisko
a predal ho.
Takže ho predal skôr,
než ten kôň zomrel.
Keďže ich teraz
počul rozprávať sa,
tak vedel, čo robiť,
chápete? (Áno.)
Dobre, uvidíme,
čo z toho vzíde.